

[Socialministeren.]

grethe Knudsen, Dansk Kvindesamfund; kaptajn R. M. Larsen, forsvarsministeriets foredragsudvalg; professor, dr. jur. Louis le Maire, justitsministeriet; sekretær Poul Møller, Konservativ Ungdom; generalsekretær, pastor N. F. Lykkegaard Nielsen, Kristelig Forening for Unge Mænd; statskonsulent, magister Johs. Novrup, undervisningsministeriet; gårdejer Jens P. Petersen, Venstres ungdoms landsorganisation — jeg understreger, at også venstres landsorganisation har været med i dette —; ekspeditionsekretær P. Skadegård, Danmarks Retsforbunds Ungdom — jeg skylder at sige, at Poul Dam og ekspeditionsekretær P. Skadegård har givet en mindretalsindstilling —; kontorchef, fru E. Torkild-Hansen, undervisningsministeriet. Til selve kommissionsarbejdet har der medvirket forskellige sagkyndige.

De to, jeg nævnte, har givet en mindretalsindstilling, men de øvrige, de øvrige, der har nær tilknytning til medlemmerne i dette høje ting indenfor partierne, på andre områder, har altså været medvirkende til at skabe grundlaget for det lovforslag, jeg fremsætter her. Dette lovforslag er udtryk for de betragtninger, som man i ungdomskommissionens betænkning har fremført, betragtninger, som jeg deler, betragtninger, som jeg synes er rimelige ud fra de undersøgelser og overvejelser, man har foretaget, idet man synes, at også ungdommen har krav på en hjælpende hånd. Efter at have gennemgået ungdomskommissionens betænkning, efter at have optaget forhandling med Danmarks Sparekasseforening, der er gået ind på for det første at tage administrationen, dernæst også at tage en vis risiko, vover jeg at fremsætte lovforslaget for den høje rigsdag, idet jeg dog havde haft den opfattelse, at man i de forskellige politiske partier, som er repræsenteret i ungdomskommissionen, havde en vis føling med ungdomskommissionens arbejde.

Nå, men selvom jeg altså synes, jeg er lidt forladt af visse ærede ordførere, er der jo dog andre, der har været særdeles villigt indstillet med hensyn til gennemførelse af dette lovforslag. Det er da klart, at jeg meget gerne i et udvalg stiller mig til rådighed ved en diskussion af de problemer, der nu er rejst på mange forskellige områder, for at se på, om der er veje, man kan gå, der er mere formålstjenlige end dem, der her er anvist. Men jeg vil dog gerne henlede de ærede medlemmers opmærksomhed på den overenskomst, som

det jo faktisk er, at sparekasserne er gået med dels til at påtage sig administrationen, dels til også at være med i en vis risiko.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp spurgte mig, hvordan jeg vil forhindre en omgåelse af det punkt, hvor der er tale om opsparing. Ja, der er jo i lovforslaget tale om en regelmæssig opsparing gennem 2 år, og det er på det punkt, sparekasserne skal foretage kontrollen.

Det er også rigtigt, som det blev nævnt, at der i lovforslagets § 3 er åbnet mulighed for, hvis det udvalg, der er foreslået nedsat, indstiller det, at give lån til unge, der på grund af langvarige studier, oplæring, sygdom, uforskyldt arbejdsløshed eller andre særlige årsager har været forhindret i at foretage en tilstrækkelig opsparing. Man har også nævnt det tilfælde, at et ungt par eventuelt skal have et barn. Er det nu så helt urimeligt, når man tænker på de forhold, der her er tale om, at samfundet giver de unge en håndsækning? Ungdomskommissionen mener det ikke, jeg mener det heller ikke, og jeg håber også, at man kan nå til enighed i udvalget.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp spurgte, hvorfor i alverden jeg havde kaldt lovforslaget et forslag til lov om bosætningslån; hun mente, at det var et oldnordisk ord, og at det burde hedde bosættelseslån. Det er et spørgsmål, som ungdomskommissionen har taget stilling til, og jeg har ikke gransket, om udtrykket er oldnordisk eller nydansk, men det er ikke afgørende for mig, om det skal hedde bosætnings- eller bosættelseslån, når blot indholdet gennemføres.

Det ærede medlem fru Alvilda Larsen spurgte, om opsparingsprincippet var det rigtige, fordi der er dem, der har foretaget opsparing på visse andre områder, f. eks. af møbler og ting, de selv havde syet. Jeg har ikke ment det gør liget at gå videre end til det, der er tale om i lovforslaget, nemlig til den opsparing, som kan kontrolleres gennem sparekasserne og de organer, der er nævnt, og så de tilfælde, der er omhandlet i § 3; ellers var lovforslaget blevet mere uoverskueligt, end jeg forstår visse medlemmer mener det er i forvejen. Det ærede medlem spurgte dernæst om, hvorvidt fraseparerede kunne komme i betragtning som enligt stillede mødre. Det, der er tale om, er enligt stillede mødre, der ikke har eget hjem, og jeg vil tro, at også de enligt stillede, som det ærede medlem nævnte, har mulighed for ved henvendelse til mødrehjælpen at få den indstilling, der er tale om.